

Groep 6 | CBS de Stapstien Kollumersweach |
Oktober 2025

19 VERHALEN OVER DE LAUWERSPOEL

**Ter gelegenheid van
de opening van It Lauwerspoelpaad**

Groep 6

Verhalen over het Lauwerspoelpaad

Hamze	2
Bernt	3
Rimke.....	4
Iris	5
Alianne.....	6
Mark.....	7
Quinten	8
Ype	9
Nienke	10
Jelrik	11
Emily Esmee.....	12
Hidde	13
Lieke	14
Fenna.....	15
Chelsea.....	16
Esmee.....	17
Gaele	18
Rosa	19
Mia	20

De bijzondere Lauwerspoel

Geschreven door Hamze

Vroeger was het een heuvel waar dieren soms overheen liepen. Maar er zat grondwater onder de heuvel. Dus de dieren vielen vaak. Nog erger: er was een hele boerderij erop. Toen kwam er meer en meer water. Toen bevroor het. Toen brak het gras. Je kon ijs zien! Dat ijs smolt en smolt door tot het uiteindelijk een soort meer of poel werd. Er zijn beesten in het water. Nu vangen mensen met netten de beesten op. Scholen komen om te kijken. Sommige scholen vangen zelfs ook met een net. Ze vinden het zo bijzonder dat sommige mensen erin duiken om te zien welke beesten er allemaal zijn. Als de mensen ze (de beesten) vangen, dan laten ze de beesten gelukkig wel los. Sommige scholen gaan daar niet alleen om te kijken. Ook om erin te gaan en vangen (bijvoorbeeld de Stapstien)! Ik ben er ook al in gegaan. (Misschien ging ik in het water zwemmen maar oke). Dus misschien zijn er scholen die er NU zijn. En ik bedoel echt NU dus wanneer je dit aan het lezen bent. Mensen zijn nu misschien erin aan het zwemmen! Wie weet? Mensen zijn aan het onderzoeken over deze meer of poel. Ze vinden veel plankton en andere rare beesten. Mensen vinden zelfs gigantische goudvissen! Langste is 5,65 meter! Lang toch? Nou ze vinden ook 24,70 meter lange bruin vissen! Dat is super lang. Mensen onderzoeken zulke grote vissen want hun zijn niet normaal groot. (De goudvissen en de bruinvissen dus). Is dat niet genoeg? Dan hebben we ook een (grote) walvis gevonden! Mensen zijn in paniek want ze denken dat er misschien een ander grote beest is en die gevaarlijk kan zijn. Sommige mensen zijn kalm want hun denken dat ze ooit wel eens zelf doodgaan. Maar we weten niet zo veel over dit meer. Dit is ongeveer maar de kwart van de kwart die we hebben onderzocht. Maar er is nog geen extra informatie gekomen.

Het Lauwerspoelpaad*Geschreven door Bernt*

Vroeger waren er mensen bij het Lauwerspoelpaad die in huisjes daar woonden met paarden koeien en misschien met andere dieren. Maar mensen die er woonden hadden oude huizen. Maar het Lauwerspoel was er wel in die tijd maar na veel jaren werd het Lauwerspoel groter en toen was het lauwerspoel er maar bij de Lauwerspoel volgens mij stropers om dieren op te eten. En er waren ook bij de huisjes Boerderijen met grote velden en die boerderijen moesten wel veel zaadjes voor planten hebben net zoals graan, mais en gras. Bij die huisjes moesten wel veel pijlen voor de stropers zijn en ze moesten wel veel dingen hebben om de dieren op te eten net zoals kruisbogen, pijlenbogen. Maar die huisjes en boerderijen moesten wel eten en drinken hebben.

Het Lauwerspoelpaad*Geschreven door Rimke*

Bij het Lauwerspoelpaad kan je lopen, fietsen en met de hond erlangs. Er zijn ook soorten vogels zoals ijsvogel en gekraakte roodstaart vogels en er zijn ook vlinders zoals koelvlindertje en er zijn planten zoals waterviolier. De bodem van de Lauwerspoel komt schoon water uit en daarom is de Lauwerspoel heel schoon de ijzelheuvel is veranderd in de Lauwerspoel om dat de aarde op warmt en daarom is het ijs gesmolten. 20 jaar geleden werden ook paarden skeletten gevonden in het poeltje er zijn ook veel stenen uit de steentijd en ze konden eten maken met een vuurtje en in de Tweede Wereldoorlog werd de spoorlijn kapot gemaakt maar dat was ook weer goed want de Duitsers konden er toen geen gebruik van maken en nu is het pad er gemaakt.

Lauwerspoelpaad*Geschreven door Iris*

Er was eens een meisje en die heette Sara. En ze woonde in een mooi fleurig huisje. En haar kamer was helemaal roze het is ook haar lievelingskleur. Ze ging vandaag 19 september 2024 te lopen met haar vriend Sander. Ze gingen naar het Lauwerspoelpaad. Ze zag allemaal huizen staan zelfs een griezelige schuur. Sander en Sara besloten om in de griezelige schuur te gaan. Ze gingen stap voor stap erin lopen. Ze zag een klok en ze schrok haar kapot! Het was ineens ping ze sprong in Sanders' handen ze zei oeps. Ze gingen weer verder ze zag een hol en ze deed hem open .er zaten allemaal vleermuizen in! Ze liepen er weer uit ze vond het te eng. 1 jaar later Sara was 13 geworden ze ging alweer met haar vriend Sander naar het Lauwerspoelpaad er was een heel mooi bankje om naar het uitzicht te kijken en er was een heel groot meis veld en zelf hekjes die kinderen hebben gebouwd er komt ook nog een informatie bord daar kunnen ze op kijken wat er allemaal te genieten is. Er zijn ijsvogels vlinder en veel meer. Op YouTube kan je info vinden het is namelijk in de Cedelshof in Kollumerzwaag daar woon ik het is ontstaan door grondwater. Er zijn ook meertjes en bloemen dus ga er heen als je dat wilt natuurlijk.

Het Lauwerspoelpaad - een avontuur in de natuur

Geschreven door Alianne

Op een mooie dag gingen wij op pad naar het Lauwerspoelpaad. Het was een heel speciaal paadje met grote palen erin, zodat niemand kon verdwalen. We liepen over een klein bruggetje en toen zagen we een gezellig bankje. Daar konden we lekker zitten en genieten van het uitzicht!

Vanaf het bankje zagen we heel veel vogels. Ze fladderden hoog in de lucht en maakten allemaal mooie geluidjes. Onze hond Dusty was super enthousiast en rende achter de vogeltjes aan, maar dat ging maar niet zo snel als zij konden vliegen! Dusty probeerde te springen en te wapperen met haar pootjes, maar de vogels waren veel sneller dan zij.

In de schemering zag je allemaal lichtjes in de verte. Het leek wel een feest! De lichtjes schitterden vrolijk en het klonk alsof er een feestje in de buurt was. We konden de vogels niet meer zien, maar we hoorden ze nog steeds zingt en fluiten. Het was heel gezellig, alsof de natuur een groot feest gaf!

Na al dat wandelen gingen we lekker eten. We sliepen in een tentje en luisterden naar allemaal geluidjes uit de natuur. We hoorden kwakende kikkers en zwemmende dieren in de poel. De volgende ochtend toen we wakker werden hadden wij een picknick met lekker fruit, broodjes en jam. Ik had een broodje met jam, maar Dusty was er snel bij en pakte mijn broodje uit mijn hand! Ze likte nog snel haar snuitje, zo stiekem was het af en toe.

Toen gebeurde er iets spannend! Plots sprong er een grote wolf uit de Lauwerspoel! Maar gelukkig was Dusty snel en ze jaagde de wolf weg! Hij rende zo hard weg dat hij bijna niet meer te zien was. We voelden ons weer veilig, en Dusty was onze held! En zo eindigde ons avontuur in de natuur. We leefden nog lang en gelukkig, en maken zeker weer een nieuw avontuur!

Lauwerspoel*Geschreven door Mark*

In een avond met twee dorpelingen en een wolf nee grapje! Denk je dat nou echt? Haha. Dat stomme verhaal was toch helemaal niet spannend. Weet je wat wel leuk is? Een verhaal dat je iets leert en leuk is om te horen. Dit verhaal gaat over de Lauwerspoel. De Lauwerspoel is een mooie plek. Het is een beetje geheimzinnig. Het water is heel schoon en glinstert in de zon. Soms denk ik dat er dieren in het water wonen die ik nog nooit heb gezien. Misschien wel waterdieren die zich verstoppen. Ik stel me voor dat er vroeger mensen woonden bij de poel. Misschien liepen er kinderen rond, net als ik. Ze speelden bij het water en gooiden steentjes in het meer en lachten hard.

Nu kun je er nog steeds veel moois zien. Zoals vogels. Soms zie je een ijsvogel. Die is felblauw en vliegt heel snel. Als je goed kijkt, zie je hem duiken in het water om vis te vangen. Ik vind de Lauwerspoel heel bijzonder. En als je vaker heen gaat, ontdek je steeds weer iets nieuws. Een andere vogel, wat mooie glimmedesten, of een geluid dat ik nog nooit heb gehoord. De Lauwerspoel is geen gewone poel. Het is een plek vol geheimen en avonturen. Maar je moet goed kijken en stil zijn. Dan zie je pas echt hoe bijzonder het daar is. Ik vind dit echt een leuker verhaal jij niet? En denk je nou van het is niet zo leuk maar het verhaal is wel leuk neem gerust een kijkje en neem het avontuur mee in je geheugen. Je weet waar het is.

De lauwerspoel

Geschreven door Quinten

Er was eens een man die liep in de Cedelshof. En dacht ineens dat er een stuk was waar hij een heel mooi pad kan maken. Hij gaat naar de burgemeester. Hij vraagt: Mag er een pad komen bij de Cedelshof? Ja hoor dat kan wel zegt de burgemeester. Op een dag komt er een bouwvakker en heel veel vrijwilligers om te helpen om het pad aan te leggen. Ze beginnen met bouwen en het verloopt soepel totdat ze bij het aanleggen een steen vinden. Dit is een rare steen zegt de ene bouwvakker tegen de man. Ik denk dat we de burgemeester ernaar moeten laten kijken zegt de man. De man gaat naar de burgemeester met de steen. Maar daarvoor moet hij eerst de weg weer vinden. Hij zoekt naar een paal met de kaart maar kan de kaart niet vinden. Nu moet hij nu de weg zelf vinden. Het is een lange weg maar het pad is nog niet klaar ze zijn nog bezig. De man moet goed kijken naar zijn eigen voetstappen in het gras. Langzaam volgt hij zijn voetstappen terug en vindt de weg weer terug. Hij komt langs een waterpoel. Wat zou het toch mooi zijn om even uit te rusten. De man herinnert zich dat hij naar de burgemeester moet. En gaat snel veder. Op het gemeentehuis in Dokkum vindt de man de burgemeester. Hij zegt: burgemeester de bouwvakker heeft een heel zeldzame steen gevonden. Oh dat zijn stenen die door kinderen zijn gemaakt om mensen vrolijk te maken, ik noem het een happy steen. Fijn dat je hem op het pad hebt gevonden, net als de happy steen willen we met de pad mensen blij maken. Alle mensen groot en klein kunnen met of zonder schoenen een prachtig wandeling maken. Tijdens het wandelen kunnen ze genieten van de natuur. En waar alle dieren gelukkig kunnen zijn. De man zegt tegen de burgemeester: we maken het pad snel af. De steen krijgt een mooie plek bij het water. En als u het goed vindt zetten er ook een bankje bij. Dan kunnen we na al het harde werk eindelijk genieten van de natuur. En voor wie geluk heeft van de mooie steen. De man gaat snel terug en al snel is het pad klaar. Samen met de burgemeester zit de man op het bankje. De burgemeester zegt: Ik ga het pad noemen naar de poel de Lauwerspoel. En dan is het Lauwerspoelpaad eindelijk klaar.

Het leuke Lauwerspoelpaad*Geschreven door Ype*

Het was altijd een grasveld met veel schapen en een paar jaar later waren er allemaal trekkers, vrachtauto's en veel meer vrachtauto's. We liepen met de hond en zagen alles daar. Allemaal vrachtauto's en daar toen heb ik ook even mee gelopen. Met het bouwen van de straten en wegen en een paar maanden later stond er opeens een huis. En daar heb ik even gekeken. Daar zag ik een hek en ik dacht ik ga even een kijkje nemen. Ik heb een klein stukje gelopen en dat was leuk ik zag een bankje allemaal vogels. En veel velden met mais. Een paar dagen later waren er twee mannen met een leuk ontwerp op PowerPoint en daar heb ik leuk naar geluisterd. Het was een leuke PowerPoint met veel vogels en natuurlijk veel natuur en leuk ontwerp. Dat jullie dat hebben gemaakt en daar kunnen mensen nu leuk wandelen groetjes

Lauwerspoelpaad*Geschreven door Nienke*

Er was eens een meisje verdwaald. Ze kwam een padje tegen en dacht wow wat een mooi pad. Waren hekjes en er was heel veel prachtig natuur. En er waren mensen wat het gezelliger maakt! Ook waren er veel mensen met honden ik hou van honden !! zo leuk. Alleen het wordt donker alleen het meisje vindt het in het donker eng! Opeens kwam er een wolf het meisje schrok haar kapot!!! En toen zag ze mensen midden in de nacht het meisje dacht huh dit is raar nu nog? En er waren katten die nog losliepen. Ze mist haar vader en moeder heel erg! Haar tranen sprongen uit haar ogen. Ze was heel bang en het ging regenen en stormen. Het is 2 uur in de nacht. Maar gelukkig wordt het weer ochtend. Ze liet de gaap die al dagenlang in haar zat. Ik ga proberen naar huis te rennen alleen ze was al verdwaald. Huh waar ben ik? Wacht ik zie een weg! Ik heb een plan ik ga heel ver lopen en dan kom ik misschien een bord tegen waarop staat waar ik ben ik ben gewoon bij de Cedelshof. Ik weet de weg naar huis. Ik ben bij mijn huis alleen bel ik aan en was ik vergeten dat mijn vader en moeder uiteten waren. En dat ik bij opa en oma slaap. Oh nee mijn opa en oma wonen hele maal in Dokkum ik weet niet wat ik moet doen? Help. En nu was nu helemaal bij een zeetje en ze ving een bruinvis wow `ze zei ik ga mijn vader en moeder nu bellen echt alleen wist het meisje niet dat ze geen telefoon had. En ze kwam iemand uit haar familie tegen en zei huh wat doe je hier tante? Haar tante zei om je leven te redden en ze kwam erachter dat het allemaal een droom was en ze leefde nog lang en gelukkig.

Over 100 jaar lauwerspoel pad

Geschreven door Jelrik

Het is 2125 en het lauwerspoel pad en de lauwerspoel is leeg en er is schrik in Kollumerzwaag en er is geen water meer en de onderzoekers zijn niet blij en toen ging de eerste mensen dood 1 baby 5 kinderen en 3 volwassen

Op eens waar 100 mensen dood ge gaan 99 baby en 1 kind en Kollumerzwaag was in en dag leeg en was er nog een gezind en toen ging Kollumerzwaag was stil en waren geen mensen de laatste mensen gingen ook weg en ging bij de spar was Brad en ontploften de spar en toen kwam het leger en gingen naar lauwerspoel en toen zag het leger en buis en die volgde de buis was tien kilometer en met de auto's moesten ze 15 kilometer en er zaten 50 mensen achteren en de 40 mensen waren boeven en 10 mensen waren kidnappers en het leger rijd over en grote steen en daar zat en bunker onder die was heel groot en de waren en toen zag en legerman en deur in de grond en ze stopte gelijk en er waren 60 legermensen en het was muis stil en het leger zij heel stil je hoor de wint en de vuur van spar en ging het alarm van de mensen en ze moesten klaar staat om de vechten en toen kwam de burgenmeester en TOEN schoot op de burgemeester en die is geraakt door en boef en toen schoot het leger en ieder een was dood behalve het leger en toen gingen toen in de bunker en toen was en knop dan het water terug kon sturen en toen was er water en iedereen was veilig. En iedereen kon weer terug en het is weer veilig.

De natuur van de Lauwerspoelpaad.*Geschreven door Emily Esmee*

Er zijn veel bloemen planten en bomen
Bij de Lauwerspoelpaad
En dat is ook een teken op
Vlinders en vogeltjes zoals de
IJsvogel en de gekraagde roodstaart
Maar ja dat zijn vogels nu naar de vlinders zoals...
Het koevinkje en de citroen vlinder ook kom je de kool vlinder vaak tegen.
Het water en planten zoals de watervoilier.
Het water van de lauwerspoel komt vanuit de bodem omhoog en is heel schoon.
Einde

Het Lauwerspoelpaad*Geschreven door Hidde*

Het pad gaat helemaal door een mais gebied.

Op tien oktober ging een meisje die uit Groningen kwam naar de Cedelshof en kwam. En die ging door het pad van het Lauwerspoelpaad

En ze kwam dan bij een spoor aan ze zij huh waarom liggen daar boten van paarden lijkt het wel. Oja daar heeft mijn moeder wel een keer over vertelt. Vroeger mochten er geen paarden langs komen. En ze zijn toen helemaal verdronken in de sloot met water. Maar toen had de grond het opgedronken. En nu zijn er allemaal mooie bloemen gegroet dit jaar en allemaal bomen.

Welkom bij het Lauwerspoelpaad*Geschreven door Lieke*

Ik was een keer bij de cedel hof en het was donker. Ik was met mijn hond en met mijn vriendin Anna wij zagen een pad daar gingen we heen en toen schrok Anna ik zij wat is er ze zij ik zie een brief jij ook ja. En ik pakte de brief op en ik ging het voor lezen ik zij de opening op 10 oktober we gingen veder toen. Kwamen we mensen die waren een hek aan het maken ik zij kijk wat. Zijn ze daar aan het doen. En de kwam een man en die zij hoi. Wat doe jullie hier nog zo laat ik zij wij mogen nog even spelen. Oké zij die man moet ik juli wat vertellen wat dan vroeger was er een sloot en die sloot was niet zomaar een sloot waarom zij Anna omdat er altijd paarden leefden paarden waren vroeger heel belangrijk ik zij hoezo. Paarden konden vroeger de landen en zo doen. Ik zei nog meer ja maar sommige makte ze ook dood waarom omdat ze vroeger hadden ze niet veel geld daarom maakte ze een paard dood soms ook wel honden. En toen ging mijn telefoon mijn moeder belde ik zij wat is er mijn moeder zij Anna. Mag ook wel bij ons slapen ik zei ik zal even vragen mijn moeder zij is goed moeten we zo komen nee hoor hoe laat moeten we komen doe maar 11 uur oké. We gingen veder toen kwamen we bij prachtige vogels tegen en Anna zij wat zijn dat voor vogels ik zij ijsvogels en Roodstaartje.

En die vlinders dan koe vinkje. En daar gaan we ook elk keer met de avondvierdaagsen. En daar zijn soms ook wel herten of hazen en. Honden die ontsnapt zijn en een bankje en mijn vriendin heeft daar soms ook wel schapen of paarden

Het Lauwerspoelpaad*Geschreven door Fenna*

Het was een donkere avond. Er was een meisje en de naam was Eline.

Eline ging te lopen met haar hond maar ze zag een mooi pad het hete het Lauwerspoelpaad. En toen dacht ze daar ga ik heen dus ze ging er heen. Maar toen kwam ze een bord tegen. Daar stond op dat er skeletten waren gevonden in de grond toen schreeuwde ze aaah Dat was eng! Ze vond het maar niks maar ze wauw er naartoe dus ze ging door het pad en ze zag allemaal skeletten van mensen ende gevaarlijke dieren hadden ze op gegeten. Toen hoorde ze voetstappen van wandelaars. En toen ze bijna bij het einde was het een grap van de wandelaars maar de wandelaars waren Eline z'n vader en moeder.

Einde

De Lauwerspoelpaad*Geschreven door Chelsea*

Er is een nieuw paardenpad gemaakt
 Iedereen moet kijken want het is zo mooi
 Je kan er over dromen zegen de meeste daar waarom ga ik kijken over een uur maar dat duurt zo
 lang laat maar ik ga nu kijken wacht ik ga iemand bellen Wacht wie ging ik bellen oo
 Ja mijn beste vriendin ring ring ring neem toch op (zucht) even later... eindelijk iemand belt het is mijn
 beste vriendin Femke,
 (Sanne neemt op)
 Femke: WAT IS ERRRR SANNE IK HEB HUISAREST
 IK HEB MIJN TELEFOON STIEKEM MEE NAAR MIJN KAMER DUSS NIET LUID PRATEN
 Ik: DAN HEB JE MAAR PECH
 Femke: MIJN MOEDER IS ERRR
 Ik: okee ik ga lekker luid praten
 Femke: NEEEE
 Ik: ALALALAALLAALLA
 Femke haar moeder: AARRHH HOEZO HEB JE JE TELEFOON
 Femke: SANNNEEEEEEE
 Femke haar moeder: WAROM SANNE AARRGGHH
 Einde

De lauwerspoel*Geschreven door Esmee*

Er waren eens twee meisjes die gingen op pad. Ze zien een stuk gebied. Daar lopen ze heen en het wordt ineens donker. En ze komen op een pad die heel mooi is ze zien een poel daar lopen ze heen en ze zijn aan gekomen. Ze staan daar ze zien vlinders en mooie bloemen om hun heen. Ze gaan verder en ze vinden een gekke steen. Hij is vies dat kunnen we wel even oplossen. Ze pakken een bak met water en een schuurspons en even later was de steen schoon en er stond wat op PAS OP staat erop. Ze schrikken enorm wat kan er gebeuren vragen ze zich af ze opeens horen ze wat... is dat is dat is dat een beer! WEG RENNEN. Ze rennen zo hard als hun kunnen maar ze zijn wat vergeten OO nee ze rennen weer terug ze zijn weer bij de steen aangekomen ze horen niks meer huh zegen ze dus ze gaan daar heen waar ze wat horden ze zien ineens wat de lauwerspoel werd geopend. Maar ze beseften hun dat het geen beer was maar een zaag en ze leven nog lang en gelukkig.

De lauwerspoel*Geschreven door Gaele*

De lauwerspoel is lang geleden ontstaan. Dit is gekomen door grondwater wat tegen de bevroren grond aan drukt en een ijsheuvel werd. Toen het warmer werd is de ijsheuvel ingestort en werd het een meertje. 100 jaar denk ik dat de lauwerspoel een groter meer is geworden met meer planten en bomen en meer vissen in het meer. Einde.

Het slaapfeestje*Geschreven door Rosa*

T was avond ik heb een slaapfeestje met mijn vriendinnen. We vervelen ons dus Isa zij: laten we lopen op het Lauwerspoelpaad. Toen zeiden we allemaal in koor jaa! Dus we gingen naar het Lauwerspoelpaad. We waren rustig aan het lopen. We hoorden opeens we rare geluiden het klonk als een monster! We waren heel erg bang we wouden niet meer terug straks ging het monster achter ons aan we gingen naar het bankje dicht bij het lauwerspoel en toen zagen we enge paardenschedels en die kwamen tot leven aaaah we renden terug we verstopte ons achter een boom. Een minuut later kwamen we erachter dat het monster die we aan het begin zagen dat dat maar een maar een ijsvogel was maar we wisten nog niet wat die paardenschedels was! We zagen de bosjes bewegen Roos zegt: W.. wa..wat...i...is ...d.. da.dat lily zij: ik weet niet misschien zit er wel een monster in de bosjes. Isa ging steeds dichterbij het bosje ze keek door het bosje heen. boom!! Opeens zagen we wel duizenden koevinkjes. Roos zei: maar wat was die paardenschedels. We gingen zachtjes terug naar het bankje bij de lauwerspoel toen kwamen we erachter dat het maar een schaduw was. Lily zei: het is al laat misschien is het beter dat we maar teruggaan en om lekker te slapen.

Geschreven door Mia

Beste wandelaar,
Mijn naam is Mia en ik heb een bijzonder verhaal over de Lauwerspoel.
Op een mistige ochtend liep ik met mijn hondje (teddy) door het nieuwe laarzenpad, it Lauwerspoelpad. De zon kwam net op. Plotseling hoorde ik een zacht geluid bij het water — plons! Iets bewoog daar! Eerst dacht ik dat het een hert was, maar toen zag ik iets glinsteren op de oever. Het was een oud stenen pijlpunt. Ik pakte de pijlpunt op en was heel koud net of kwam hij net uit de grond. Ik pakte een tak en maakte mijn veter los van mijn schoen en gebruikte de veter om de pijlpunt vast te maken aan de tak. Opeens begon de grond om me heen te trillen. Alles werd wazig. Toen ik weer om me heen keek, stond ik niet meer bij het pad... maar midden in een kamp van de steentijd! Vuur rookte tussen houten hutjes en mensen met dierenhuiden maakten gereedschap van steen. Een meisje van mijn leeftijd kwam naar me toe. Ze heette Nynke. Ze liet me zien hoe ze van vuur hun eten kookte. Maar toen begon de grond te beven. Nynke riep: Mia De heuvel breekt!" We renden weg en zagen hoe een grote ijsheuvel instortte en veranderde in een poel met bruisend water — de Lauwerspoel was geboren. Plotseling hoorde ik weer het geplons. Nu van mijn hond. Alles werd weer stil. Ik stond weer in het heden, aan de rand van de poel. De pijlpunt lag nog in mijn hand, maar nu was hij warm, alsof hij wist dat zijn geheim ontdekt was. Als ik nu langs de Lauwerspoel wandel, lijkt het net of ik stemmen hoor fluisteren in de wind — de stemmen van de mensen uit de steentijd, die nog steeds waken over hun oude poel.